

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

19 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Chișcă-Doneva Tamara,
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Stratulat Galina

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Soțchi Inna* în numele inculpatei Lebejin Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Lebejin Valentina XXXXX, născută la XXXXX,
originară din r-nul XXXXX, anterior necondamnată,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 20.07.2018 – 19.11.2018;
instanța de apel: 03.12.2018 – 13.02.2019;
instanța de recurs: 29.03.2019 – 18.06.2019;
instanța de apel: 01.08.2019 – 03.03.2020;
instanța de recurs: 03.06.2020 – 15.12.2020;
instanța de apel: 09.02.2021 – 27.09.2021;
instanța de recurs: 23.12.2021 – 19.09.2022.

Asupra admisibilității motivelor invocate în recursul ordinar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 19 noiembrie 2018, a fost încetat procesul penal intentat în privința lui *Lebejin Valentina* în baza art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, în temeiul prevederilor art. art. 332, 275 pct. 9) Cod de procedură penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că,

Lebejin Valentina a fost învinuită de către organul de urmărire penală pentru faptul că în perioada anului 1998, aflându-se în mun. Chișinău, având scopul deținerii și folosirii documentelor oficiale false care acordă drepturi și eliberează de obligații, împreună și de comun acord cu persoane neidentificate până la moment de către organul de urmărire penală, dându-și seama de caracterul prejudiciabil ale acțiunilor lor, prevăzând urmările prejudiciabile, admitând și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, au recurs la confecționarea ilegală a certificatului de naștere seria

NA-I nr.XXXXX, eliberat de către DRSC, r-nul Cahul la XXXX, pe numele lui Moraru Valentina, deținând documentul fals de importantă deosebită până la 06 aprilie 2017. S-a indicat în rechizitoriu că în continuarea acțiunilor sale, urmărind scopul perfectării actelor necesare pentru a obține pensia în Italia, a întocmit o procură pe numele soțului, Lebejin Vasile, prin intermediul căruia, la 06 aprilie 2017, a prezentat certificatul de naștere fals la Direcția Apostilă a Ministerului Justiției, situată în mun. Chișinău, str. 31 august 1989, nr. 82, fiind constatat prin răspunsul primit de la Serviciul Stare Civilă nr. 01/06-13139 din 13 aprilie 2017 că, certificatul de naștere seria NA-I nr.055288, pe numele lui Moraru Valentina, nu este autentic.

În rechizitoriu s-a făcut referire la Raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-5730 din 27 octombrie 2017, potrivit căruia, certificatul de naștere în original, seria NA-I nr.055288, pe numele lui Moraru Valentina, în litigiu a fost confecționat din hârtie specială de filigran, cu ajutorul aparatelor de multiplicare imprimată laser color (rețeaua de protecție, rama cu ghiloș și rozele, rechizitelor, rubricilor, seriei, număr, opresiunea de șampilă conține careva grade de securitate-nu la întreprinderea specializată în confecționarea blanchetelor de acest tip.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, *procurorul* a contestat-o cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata Lebejin Valentina să fie recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 950 unități convenționale.

3.1. În motivarea apelului, *procurorul* a menționat că:

- a prezentat documentul Agenției Servicii Publice, prin care se confirmă faptul că certificatul de naștere este fals, iar martorul Lebejin Vasile a oferit alte declarații decât la urmărirea penală;

- prima instanță greșit a reținut că nu a fost adus la cunoștință părților raportul de expertiză conform art.145 Cod de procedură penală, fapt ce denotă că, a fost încălcat dreptul la apărare;

- la dispunerea expertizei, inculpata nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, fiind anunțată în căutare, ultima a fost găsită și nemijlocit i s-a adus la cunoștință materialele cauzei penale conform art.293-294 Cod de procedură penală, inclusiv raportul de expertiză în prezenta avocatului, unde părțile nu au avut nici o obiecție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2019, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat, cu menținerea sentinței.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, *procurorul* a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Recurentul a invocat că decizia instanței de apel este contrară stării de fapt stabilite în baza materialelor cauzei penale examinate în cadrul cercetării judecătorești, or, instanțele de fond au încetat procesul penal, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a confirmat faptul că, Lebejin Valentina nu a cunoscut despre pretinsul fals al certificatului de naștere. Referitor la încadrarea juridică a faptei inculpatei, instanțele de fond nu s-au expus, deși

erau obligate să se expună asupra calificării faptei sau dacă nu a fost calificată corect. Prin urmare, instanța de apel nu a ținut cont de probele care au fost cercetate în instanță și care dovedesc vinovăția inculpatei.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit la Curții Supreme de Justiție din 18 iunie 2019, a fost admis recursul declarat, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, a fost admis apelul declarat, casată integral sentința, inclusiv din oficiu și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care *Lebejin Valentina* a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2), lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

7.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a considerat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond a analizat unilateral cumulul de probe și eronat a adoptat o sentință privind încetarea procesului penal intentat în privința lui *Lebejin Valentina* în baza art.361 alin.(2), lit. b) Cod penal, în temeiul prevederilor art. art. 332, 275 pct. 9) Cod de procedură penală.

Drept urmare, instanța de apel a reținut că potrivit art.275 pct. 9) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

Cele expuse la pct. 9) al art.275 Cod de procedură penală, repetă conținutul art.391 alin.(1), pct. 6) Cod de procedură penală, însă cu o importanță de concretizare și anume că alte circumstanțe care exclud sau condiționează efectuarea urmăririi penale, trebuie să fie prevăzute de lege.

Conform prevederilor art.391 Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se pronunță în situația în care instanța constată existența unuia din cazurile prevăzute în alin.(1) al normei vizate.

Potrivit art.332 Cod de procedură penală instanța este obligată să înceteze procesul penal dacă, pe parcursul judecării cauzei, se constată circumstanțe prevăzute de lege, inclusiv cele expuse în alineatul precedent din prezenta decizie.

Conform prevederilor art.391 alin.(1), pct. 6) Cod de procedură penală la circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea pornirii penale sau tragerea la răspundere penală se referă situațiile:

- există cel puțin unu din cazurile prevăzute în art.35 Cod penal (legitima apărare, riscul întemeiat, ș.a.) care înlătură caracterul penal;
- renunțarea de bună voie la săvârșirea infracțiunii în condițiile art.56 Cod penal;
- persoana nu a atins vârsta la care poate fi trasă la răspundere penală;
- persoana a săvârșit fapta prejudiciabilă în stare de iresponsabilitate și nu este necesară aplicarea măsurilor cu caracter medical;
- în cazul când conform legislației făptuitorul este liberat de răspundere penală (art.217 alin.(5), 278 alin.(6), 282 alin.(2), 290 alin.(3), 325 alin.(4), 334 alin.(4), 337 alin.(2), 362 alin. (4), 371 alin.(5) Cod penal).

Dacă aceste circumstanțe sunt constatate în cursul urmăririi penale, se va dispune încetarea urmăririi penale, iar dacă în mersul judecării cauzei, se va înceta procesul penal în instanță.

Circumstanțele la care a făcut referire prima instanță nu cad sub incidența pct. 6), alin.(1), art. 391 Cod de procedură penală, prin urmare, procesul penal pe motivele indicate de către instanță nu poate fi încetat.

Instanța de apel a menționat că procurorul a susținut că vinovăția inculpatei s-a confirmat prin probele administrate în mod legal la faza de urmărire penală, și anume, procesul verbal de audiere a martorului Lebejin Vasile, procesul verbal de audiere a învinuitei Lebejin Valentina și Raportul de expertiză nr.34/12/1 - R-5730 din 27.10.2017. Acest raportul de expertiză, indicat și în rechizitoriu, nu a fost prezentat pentru cercetare în modul convenit, în condițiile prevăzute de art.373 Cod de procedură penală, în ședința de judecată publică, în prezenta inculpatei și a apărătorului său, și în conformitate cu prevederile art.94 alin.(1), pct. 9) Cod de procedură penală, nu poate fi admis ca probă.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că certificatul de naștere seria XXXXX, care constituie pretinsul obiect al învinuirii aduse inculpatei, nu a fost indicat în rechizitoriu ca probă principală și nu s-a expus descrierea acestuia ca probă, așa după cum cer prevederile art.296 Cod de procedură penală și nici nu a fost recunoscut ca corp delict prin ordonanță, în conformitate cu prevederile art.158 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel, verificând procedura de numire a expertizei judiciare tehnice pe marginea certificatului de naștere seria XXXXX, a constatat că, inculpatei Lebejin Valentina și apărătorului său nu i s-au adus la cunoștință de către organul de urmărire penală despre dispunerea efectuării expertizei tehnice, nu au fost informate în scris părțile despre obiectul expertizei judiciare și întrebările la care trebuie să dea răspunsuri expertul și le-a explicat părților că au dreptul de a face observații cu privire la aceste întrebări și de a cere modificarea sau completarea lor, precum și dreptul de a cere numirea a câte un expert recomandat de fiecare dintre ele pentru a participa la efectuarea expertizei judiciare, or, în cazul absenței bănuitei, organul de urmărire penală urma să asigure bănuita cu asistență juridică garantată de stat, și urma să aducă la cunoștință dispunerea efectuării expertizei, pentru a asigura exercitarea dreptului la apărare a bănuitei la acea etapă procesual penală.

Din materialele cauzei rezultă că inculpatei și apărătorului său i s-a adus la cunoștință raportul de expertiză la 16.07.2018, odată cu aducerea la cunoștință despre finisarea urmăririi penale și a tuturor materialelor cauzei.

Instanța de apel a menționat faptul că învinuita și apărătorul său au luat cunoștință cu raportul de expertiză la momentul aducerii la cunoștință a materialelor acumulate la faza urmăririi penale, nu poate constitui respectarea dreptului apărării inculpatei în temeiul prevederilor art.145 alin.(1) Cod de procedură penală, la faza dispunerii expertizei. Ca consecință, decade ca mijloc de probă și înscrisul Agenției Servicii Publice a RM nr. 0217253 din 15.10.2018, prezentat de acuzatorul ce stat.

De asemenea, instanța de apel a indicat că, în cadrul cercetării judecătorești, s-a confirmat faptul că Lebejin Valentina nu a cunoscut despre

pretinsul fals al certificatului de naștere. Acest fapt, a fost confirmat și de către martorul Lebejin Vasile, care a fost audiat în ședința de judecată în prima instanță, martorul acușării care a confirmat că nu a cunoscut că certificatul de naștere este fals, or, în cazul în care cunoștea că certificatul de naștere este fals, avea să primească un duplicat pe care îl prezenta la Ministerul Justiției.

Prin urmare, a conchis că în cadrul judecării cauzei, n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora între ele și ar demonstra că inculpata Lebejin Valentina a comis fapta incriminată prevăzute de art.361 alin.(2), lit. b) Cod penal.

8. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, *procurorul* a declarat recurs ordinar, prin care, invocând drept temei de casare prevederile art.427 alin.(1), pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;

- în cazul în care instanța de apel nu a fost de acord cu aprecierea probelor și a ajuns la concluzia achitării inculpatei de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2), lit. b) Cod penal, aceasta urma să dezvăluie concluzia formulată expunându-și punctul de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de achitare, fapt care pe caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general al probelor și circumstanțelor cauzei penale, în derogare de la prevederile art.101 Cod de procedură penală, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpatei;

- vinovăția inculpatei se dovedește prin sesizarea Agenției Servicii Publice, prin care se confirmă faptul că certificatul de naștere este fals; Raportul de expertiză nr.34/12/1-R-5730 din 27.10.2017; declarațiile martorului Lebejin Vasile depuse la urmărirea penală;

- este inadmisibilă poziția instanțelor de fond care au reținut că a fost încălcat dreptul la apărare a inculpatei prin faptul că nu a fost adus la cunoștință părților raportul de expertiză conform art. 145 Cod de procedură penală, menționând că la dispunerea expertizei inculpata nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, fiind anunțată în căutare, ultima a fost găsită și nemijlocit i s-a adus la cunoștință materialele cauzei penale conform art.293-294 Cod de procedură penală, inclusiv raportul de expertiză în prezenta avocatului, unde părțile nu au avut nici o obiecție;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art.435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel.

9. Avocatul *Șoțchi Inna* în numele inculpatei Lebejin Valentina a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către procuror, solicitând respingerea acestuia, deoarece decizia instanței de apel este corectă și corespunde legii.

10. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2020 a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

10.1. Pentru a pronunța decizia, instanța de recurs ordinar a statuat că după remiterea cauzei spre rejudecare de către instanța de recurs ordinar, instanța de apel avea obligația să verifice legalitatea sentinței sub aspectul prezenței în acțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate potrivit actului de învinuire, atât prin prisma practicii unitare, cât și în raport cu probatoriul administrat la dosar, însă contrar acestor indicații, aspectele evidențiate au fost lăsate fără soluționare sau examinate superficial.

În acest sens a evidențiat că în situația în care instanța de apel a ajuns la concluzia că, inculpata Lebejin Valentina urmează a fi achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2), lit. b) Cod penal, ne fiind de acord cu aprecierea probelor prezentate de către procuror, aceasta urma să dezvăluie soluția adoptată și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

Astfel, a enunțat că potrivit rechizitoriului, lui Lebejin Valentina i-a fost incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2), lit. b) Cod penal, pentru faptul, că în perioada anului 1998, aflându-se în mun. Chișinău, având scopul deținerii și folosirii documentelor oficiale false care acordă drepturi și eliberează de obligații, împreună și de comun acord cu persoane neidentificate până la moment de către organul de urmărire penală, dându-și seama de caracterul prejudiciabil ale acțiunilor lor, prevăzând urmările prejudiciabile, admitând și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, au recurs la confecționarea ilegală a certificatului de naștere seria XXXX, eliberat de către DRSC, r-nul Cahul la 21.07.1998, pe numele lui Moraru Valentina, deținând documentul fals de importantă deosebită până la 06 aprilie 2017. S-a indicat în rechizitoriu că în continuarea acțiunilor sale, urmărind scopul perfectării actelor necesare pentru a obține pensia în Italia, a întocmit o procură pe numele soțului, Lebejin Vasile, prin intermediul căruia, la 06 aprilie 2017, a prezentat certificatul de naștere fals la Direcția Apostilă a Ministerului Justiției, situată în mun. Chișinău, str. 31 august 1989, nr. 82, fiind constatat prin răspunsul primit de la Serviciul Stare Civilă nr. 01/06-13139 din 13 aprilie 2017 că, certificatul de naștere seria XXXXX, pe numele lui Moraru Valentina, nu este autentic. În rechizitoriu s-a făcut referire la Raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-5730 din 27 octombrie 2017, potrivit căruia, certificatul de naștere în original, seria XXXXX, pe numele lui Moraru Valentina, în litigiu a fost confecționat din hârtie specială de filigran, cu ajutorul aparatelor de multiplicare imprimată laser color (rețeaua de protecție, rama cu ghiloș și rozele, rechizitelor, rubricilor, seriei, număr, opresiune de ștampilă, conține careva grade de securitate-nu la întreprinderea specializată în confecționarea blanchetelor de acest tip.

Potrivit sentinței, procesul penal intentat în privința lui Lebejin

Valentina în baza art.361 alin.(2), lit. b) Cod penal, a fost încetat în temeiul prevederilor art.art.332, 275 pct. 9) Cod de procedură penală, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către procuror, și totodată ca instanță de rejudecare, având în sarcină indicațiile instanței de recurs din prima rundă a procedurilor, a ajuns la concluzia că Lebejin Valentina urmează a fi achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2), lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Analizând decizia contestată în raport cu temeiurile de casare invocate de către procuror, instanța de recurs ordinar a constatat că instanța de apel a omis să se expună asupra argumentelor acuzării.

La acest segment, instanța de apel a reprodus unele repere teoretice privind componența infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2), lit. b) Cod penal, însă fiind abilitată cu împuterniciri de a judeca fondul cauzei, instanța de apel urma să motiveze complet și obiectiv argumentele acuzării, oferind un răspuns motivat asupra invocărilor procurorului în calitate de apelant.

Așadar, instanța de recurs ordinar a indicat că instanța de apel, ajungând la concluzia că Lebejin Valentina urmează a fi achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2), lit. b) Cod penal, în conținutul deciziei printr-o frază generală s-a limitat la enumerarea probelor examinate în cadrul instanței de apel și anume „*declarațiile inculpatei Lebejin Valentina; declarațiile martorului Lebejin Vasile; Raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-5730 din 27.10.2017*”, însă fără a verifica minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpatei, concluzionând că acuzarea nu a prezentat nici o probă directă în sprijinul învinuirii aduse inculpatei Lebejin Valentina.

La acest capitol, instanța de recurs a menționat că potrivit probelor acumulate s-a constatat că însuși inculpata a recunoscut că, ”în anul 1998 s-a dus la Cahul, dat fiind faptul că este de baștină de acolo, astfel s-a prezentat la Oficiul de Stare Civilă de la Cahul și a solicitat să i se facă certificatul de naștere, pe care l-a perfectat în termen de o zi pentru a se întoarce înapoi acasă. Suma de bani pentru perfectare a achitat-o în birou persoanei care înregistra. Suma a achitat-o la casă. Certificatul de naștere a fost eliberat într-o zi. Certificatul de naștere i-a fost eliberat într-o oră. Ea a rămas o zi în Cahul. *Ea a achitat banii în mână unei doamne, pentru certificat, dar bon de plată nu a primit.* În anul 1998 a achitat 400 de dolari la compania turistică, iar când i-au deschis viza a achitat 2 400 dolari. Iar companiei turistice pentru perfectarea certificatului de naștere nu a achitat nimic” (f.d.117-118, vol. I).

În continuare, instanța de recurs apreciat ca fiind prematură și greșită concluzia instanței de apel prin care s-a menționat că „*acuzarea nu a prezentat nici o probă directă în sprijinul învinuirii aduse inculpatei Lebejin Valentina și nu a înlăturat dubiile rezonabile referitor la nevinovăția acesteia*” or, instanța de apel atunci când a constatat lipsa în acțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate, urma să-și argumenteze poziția prin prisma tuturor probelor acumulate, dându-le o apreciere

multilaterală și obiectivă, fără a omite să se expună asupra unora și fără a se eschiva sau denatura conținutul altora.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de recurs ordinar a constatat că instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatei, să verifice și aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să descrie probele puse la baza învinuirii imputate lui Lebejin Valentina și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel din 27 septembrie 2021 a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 19 noiembrie 2018 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Lebejin Valentina a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2), lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 950 unități convenționale (ceea ce constituie 47 500 lei), explicându-i-se în baza art. 64 alin. (3¹) Cod penal dreptul să achite jumătate din amendă în 3 zile lucrătoare.

11.1. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a constatat că Lebejin Valentina, în perioada anului 1998, aflându-se în mun. Chișinău, având scopul deținerii și folosirii documentelor oficiale false care acordă drepturi și eliberează de obligații, împreună și de comun acord cu persoane neidentificate până la moment de către organul de urmărire penală, dându-și seama de caracterul prejudiciabil ale acțiunilor lor, prevăzând urmările prejudiciabile, admitând și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, au recurs la confecționarea ilegală a certificatului de naștere cu seria XXXXX eliberat de către DRSC r-ul Cahul la 21.07.1998, pe numele cet. Moraru Valentina (numele până la căsătorie), deținând documentul fals de importanță deosebită până la 06.04.2017.

În continuarea acțiunilor sale criminale, urmărind scopul perfectării actelor necesare pentru a obține pensia în Italia, a întocmit o procură pe numele soțului Lebejin Vasile, prin intermediul căruia la 06.04.2017 a prezentat certificatul de naștere fals la Direcția Apostilă a Ministerului Justiției, situată în mun. Chișinău, str. 31 august 1989, nr. 82, fiind constatat prin răspunsul primit de la Serviciul Stare Civilă nr. XXXXX, că certificatul de naștere seria NA-IV nr.XXXXX, pe numele Moraru Valentina (numele până la căsătorie), nu este autentic.

Potrivit Raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-5730 din 27.10.2017 certificatul de naștere (în original) cu seria NA-IV nr. XXXXX, eliberat de către DRSC r-ul Cahul, la 21.07.1998. pe numele cet. Moraru Valentina, a fost confecționat din hârtie specială cu filigran, cu ajutorul aparatelor de multiplicare imprimată Laser color (rețeaua de protecție, rama cu ghiloș și rozele, recuzitelor, rubricilor, seriei, număr, impresiune de ștampilă), conține

careva grade de securitate – nu la întreprinderea specializată în confecționarea blanchetelor de acest tip.

Astfel, acțiunile inculpatei *Lebejin Valentina* au fost încadrate juridic în baza art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, adică *deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligațiuni, săvârșită de mai multe persoane*.

Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate a menționat că examinând probatoriul, și anume, declarațiile inculpatei *Lebijn Vasile*, Raportul de expertiză grafoscopică și tehnică a documentelor nr. 34/12/1-R-5730 din 27.10.2017, a considerat dovedită indubitabil vina inculpatei *Lebejin Valentina* în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2), lit. b) Cod penal.

Cu referire la declarațiile inculpatei care a menționat că *”s-a adresat unei persoane din incita OSC Cahul să-i fie perfectat de urgență certificatul de naștere”*, instanța de apel a atestat că, în mare parte, declarațiile inculpatei corespund cu cele făcute la etapa de urmărire penală și în prima instanță, cu excepția momentului ce țin de apariția necesității perfectării certificatului de *„tip nou”*, atunci când în anul 1998 își perfecta actele pentru a-și deschide viza pentru plecare în Italia.

Astfel, inițial inculpata a declarat chestiunea cu privire la certificatul de timp *„Nou”*, când un intermediar ar fi ajutat-o să-și perfecteze viza pentru plecare în Italia, iar ulterior, acest intermediar i-a spus că ceva nu este în regulă cu acest certificat și că-i va perfecta dânsul (intermediarul) acest certificat. Însă, ulterior inculpata a declarat că s-a dus ea, de una singură, și a perfectat la OSC Cahul acest certificat.

O altă contradicție, constatată de către instanța de apel, a constituit faptul că inculpata a declarat că *”singură a perfectat acel certificat de naștere și l-a prezentat companiei care se preocupa de perfectarea vizei pentru plecarea în Italia”*. Astfel, s-a atestat că inculpata anumite circumstanțe cu privire la perfectarea certificatului de naștere le ascunde și nu dorește să le comunice întru a-și ușura situația în legătură cu certificatul de naștere neautentic.

O altă contradicție fiind declarația cu privire la achitarea fără a primit vreo chitanță pentru întocmirea certificatului într-o zi, făcută de către inculpată la etapa de urmărire penală, ca ulterior în instanța de apel să declare că *”a primit și chitanță, dar care nu a păstrat-o”*, lucru care denotă intenția inculpatei de a induce în eroare instanța cu privire la circumstanțele intrării în posesie a certificatului falsificat, deținerii și folosirii lui în interes personal.

Referitor la declarațiile martorului *Lebejin Vasile*, din care rezultă că, *”în anii 1998, soția și-a perfectat viza în Germania, după care în Italia și a prezentat actele necesare. Certificatul de naștere a fost depus la o companie turistică din mun. Chișinău, la perfectarea actelor, presupune că certificatul de naștere a fost modificat de acea companie turistică. După depunerea actelor în 1998, peste puțin timp, compania turistică a anunțat soția despre pierderea certificatului de naștere. Compania a comunicat că, au făcut alt certificat și totul este în regulă și să nu retrăiască soția și i-au deschis ulterior viza; certificatul său și a soției erau de tip vechi, după care a perfectat la Cahul aceste certificate de naștere pe unele de tip nou, acest certificat și a*

fost pierdut. A achitat o sumă de bani mai mare pentru ca în schimb să se facă mai repede certificatul de naștere”.

Instanța de apel a constatat că, aparent inculpata și-a perfectat certificatul de naștere la OSC Cahul, însă, ulterior acesta a fost pierdut, dar apoi a fost întocmit un alt certificat de către compania turistică, care se preocupa de perfectarea vizei pentru plecare în Italia a inculpatei, or aceasta confirmă că inculpata nu s-a mai adresat pentru reperfectarea vre-unui certificat de naștere după ce i-au fost comunicat că certificatul ar fi fost pierdut de către compania respectivă.

Totodată, martorul Lebejin Vasile a mai declarat că *”Certificatul care a fost prezentat la Ministerul Justiției, era cel care i l-a acordat de la acea companie turistică în urma pierderii certificatului eliberat de Oficiul de Stare Civilă din Cahul”*.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că inculpata știa despre faptul că era necesar să fie întocmit un alt certificat atunci când compania care se ocupa de perfectarea vizei pentru plecarea inculpatei în Italia, ultima a cunoscut despre faptul că anume dânsa trebuia să întocmească acel certificat în urma pierderii acestui document, dar a acceptat ca compania să-i perfecțeze fără careva împuterniciri de la inculpată, a acestui certificat și care ulterior să-l folosească dreptul unul autentic la exercitarea drepturilor sale folosind acest certificat de naștere, care evident nu putea fi unul autentic, adică unul fals.

Totodată, raportând circumstanțele de drept în raport cu cele de fapt, instanța de apel a ținut să remarce că în speță s-a dovedit existența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) Cod penal, astfel că în acest sens, deși, inculpata Lebejin Valentina nu a recunoscut vina incriminată, din materialele cauzei, rezultă cert că aceasta în perioada anului 1998, aflându-se în mun. Chișinău, având scopul confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false care acordă drepturi și eliberează de obligații, împreună și de comun acord cu persoane neidentificate până la moment de către organul de urmărire penală, dându-și seama de caracterul prejudiciabil ale acțiunilor lor, prevăzând urmările prejudiciabile, admitând și în mod conștient survenirea acestor urmări, a recurs la confecționarea ilegală a certificatului de naștere seria NA-I nr. XXXXX, eliberat de către DRSC r-nul Cahul la XXXXX, pe numele lui Moraru Valentina (numele până la căsătorie), deținând documentul fals de importanță deosebită până la 06.04.2017.

În continuarea acțiunilor sale, urmărind scopul perfectării actelor necesare pentru a obține pensia în Italia, a întocmit o procură pe numele soțului, Lebejin Vasile prin intermediul căruia, la 06.04.2017, a prezentat certificatul de naștere fals la Direcția - Ministerului Justiției, situată în mun. Chișinău, str. 31 august 1989, 82, fiind constatat că certificatul de la Serviciul Stare Civilă nr. 01/06-13139 din 13.04.2017 seria NA-I nr. 055288, pe numele lui Moraru Valentina (numele până la căsătorie), nu este autentic.

La fel, instanța de apel a subliniat că infracțiunea prevăzută la lit. b) alin.(2) art.361 Cod penal este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul fie al confecționării, deținerii, vânzării sau folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

În acest sens, în speță, instanța de apel a remarcat că, fapta incriminată lui Lebejin Valentina, a fost consumată odată cu deținerea și folosirea certificatului de naștere neautentic și prezentarea acestuia la Ministerul Justiției pentru a fi supra legalizat, cu folosirea lui ulterioară pentru a fi prezentat autorităților statului din Italia întru perfectarea documentelor care acordă dreptul de a primi pensie din statul respectiv.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la alin.(2), art.361 Cod penal, se caracterizează prin intenție directă. Motivele aceste infracțiuni se exprimă în interesul material, năzuință de a obține unele avantaje nepatrimoniale etc.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele apărării despre faptul că inculpata nu cunoștea despre faptul că certificatul este unul neautentic și falsificat.

Subiectul infracțiunii prevăzute la alin.(2), art.361 Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, astfel că, inculpata Lebejin Valentina, cade sub incidența acestei noțiuni.

În circumstanțele descrise, instanța de apel, apreciind obiectiv ansamblul de probe prezentate de acuzatorul de stat, a constatat în mod întemeiat că a fost dovedită indubitabil comiterea infracțiunii de deținerea și folosirea a documentelor oficial false care acordă drepturi, în privința inculpatei Lebejin Valentina, acțiunile acesteia fiind corect încadrate de către partea acuzării în norma art.361 alin.(2), lit. b) Cod penal.

Cât privește pedeapsa stabilită inculpatei pentru comiterea infracțiunii incriminate, instanța de apel a statuat că ținând cont de prevederile art. art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, de săvârșirea infracțiunii din intenție, de personalitatea inculpatei care nu are antecedente penale, nu a recunoscut vina, a considerat că corijarea și reeducarea acesteia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 950 unități convenționale.

12. Hotărârile nominalizate sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul *Soțchi Inna* în numele inculpatei Lebejin Valentina, prin care, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, cu dispunerea achitării inculpatei, învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel neîntemeiat a pus la baza condamnării inculpatei Raportul de expertiză grafoscopică și tehnică a documentelor nr. 34/12/1-R-5730 din 27.10.2017, or, acest raport a fost exclus din materialele cauzei de către prima instanță, întrucât a fost obținut contrar prevederilor legale;

- instanța de apel a dat o interpretare greșită declarațiilor inculpatei, stabilind careva discrepanțe în cele relatate de către ultima;

- acțiunilor inculpatei li s-a dat o încadrare juridică greșită, întrucât în acțiunile acesteia nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal.

13. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat*

în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Reieșind din conținutul recursului ordinar declarat, Colegiul penal atestă că titularul acestuia invocă în calitate de temei pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond și de apel prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Subsidiar, în urma analizei cererii de recurs, se desprinde, deși nu este indicat expres, inclusiv, temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 12) Cod de procedură penală, și anume, că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat cu strictețe prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, cu referire la criticile invocate de avocatul Stoțchi Inna în numele inculpatei Lebejin Valentina, precum că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal constată că instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine în cuprinsul deciziei atacate soluția

adoptată în prezenta speță, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

În continuare, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Subsecvent, reieșind din esența criticilor invocate de către apărare, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, acesta face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatei Lebejin Valentina în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal.

Sub acest aspect, însă se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatei conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens, instanța de recurs ordinar atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și

apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat și just ajungând la concluzia privind condamnarea inculpatei în baza art.361 alin.2, lit.b) Cod penal.

Așadar, contrar argumentelor apărării prin care se invocă faptul că *instanța de apel neîntemeiat a pus la baza condamnării inculpatei raportul de expertiză grafoscopică și tehnică a documentelor nr. 34/12/1-R-5730 din 27.10.2017, or, acest raport a fost exclus din materialele cauzei de către prima instanță, întrucât a fost obținută contrar prevederilor legale*, Colegiul penal reiterează că la momentul dispunerii expertizei la 09 octombrie 2017 (f. d 30, vol. I), inculpata nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, fapt confirmat prin Extrasul SIC "Acces Web" (f.d.45, vol. I), fiind anunțată în căutare (f. d. 64, vol. I), or, în urma găsirii acesteia (f. d. 69, vol. I) și prezentării prin procesul-verbal din 16 iulie 2018 a materialelor de urmărire penală (f. d. 88-89), inclusiv a *Raportului de expertiză grafoscopică și tehnică a documentelor nr. 34/12/1-R-5730 din 27.10.2017*, atât inculpata, cât și avocatul acesteia, nu au înaintat nici o obiecție și nu au invocat nulitatea actelor procesuale în conformitate cu prevederile art. 251 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, potrivit procesului-verbal din 13 februarie 2019, instanța de apel, dispunând examinarea probelor și înscrisurilor din materiale cauzei, cercetate în prima instanță, părțile nu au înaintat careva replici, obiecții (f.d.138, vol. I), or, potrivit procesului-verbal din 03 martie 2020 (f. d. 204, vol. I), cauza fiind rejudecată în urma dispunerii rejudecării de către instanța de recurs ordinar, procurorul, cu titlu de probe, făcând referire, inclusiv și la raportul vizat, din partea apărării careva completări sau adăugări nu au parvenit.

În acest context, instanța de apel, prin decizia din 27 septembrie 2021, verificând suplimentar legalitatea administrării acestor probe, a ajuns la ferma convingere că de fapt și de drept, rigorile art. art. 93, 95 Cod de procedură penală au fost pe deplin respectate, cu atât mai mult că argumentele expuse de către apărător nu servesc motiv de nulitate a acestora, în condițiile întocmirii actelor procesuale strict conform rigorilor de drept abordate și de către apărător, astfel că careva încălcări de ordin procedural nu s-au confirmat.

Totodată, apărarea consideră că instanța de apel a adoptat o soluție insuficient motivată, însă Colegiul penal relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către recurent, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost condamnată inculpata Lebejin Valentina în baza art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 950 unități convenționale.

La fel, Colegiul penal stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare gravă de fapt, așa precum susține partea apărării, or, pentru a constitui temei de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin

ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală.

Referitor la alegațiile recurentului prin care pretinde că *instanța de apel a dat o interpretare greșită declarațiilor inculpatei, stabilind careva discrepanțe în cele relatate de către ultima*, instanța de recurs ordinar le consideră neîntemeiate și declarative, întrucât nu au suport legal și contravin materialelor cauzei, or, instanța de apel s-a expus detaliat în pct. 12.1. al prezentei decizii asupra divergențelor depistate din declarațiile inculpatei depuse la urmărirea penală și în cadrul ședințelor de judecată, reiterarea acestora fiind inutilă.

Cât privește afirmațiile recurentului că *faptei săvârșite de către inculpată i s-a dat o încadrare juridică greșită*, temei pentru recurs prevăzut în art.427 alin.(1), pct.12) Cod de procedură penală, este de reținut că nerecunoașterea vinovăției și dezacordul cu calificarea juridică a acțiunilor făptuitorului, este o modalitate de apărare pentru a se eschiva de la răspunderea penală și nu constituie temei pentru casarea hotărârii contestate. Or, probele ce au stat la baza hotărârii de condamnare, emise de către instanța de apel, și anume, Raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-5730 din 27.10.2017, declarațiile inculpatei Lebejin Valentina, declarațiile martorului Lebejin Vasile, au fost detaliat descrise în hotărârea recurată, fiind pertinente și concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă temei de îndoială, astfel fiind indubitabil dovedită prezența în acțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate.

În acest context, Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, adoptând o hotărâre de condamnare în privința inculpatei, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatei Lebejin Valentina.

Astfel, corect concluzionând că în acțiunile acesteia sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții

legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectul contestat, deoarece soluția adoptată este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Soțchi Inna* în numele inculpatei Lebejin Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Lebejin Valentina XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 27 octombrie 2022.

Președinte

Chișcă-Doneva Tamara

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Stratulat Galina